

PARIS: TALENTS D'EUROPE

Жанрова номінація - МУЗИКОЗНАВСТВО

Музична література

Кудактіна Алєся Олексіївна

Дитяча Музична школа №1

м. Миколаїв

Викладач: Шевченко Олена Вікторівна

Zwyntar:

Фольклор що воскрес

Якщо одного вечора на вас раптом опуститься темрява, і в тиші почнеться некваплива хода барабанів, з глибини лунає засторога не довіряти смертним, а гітара ріже повітря моторошними акордами — можливо, ви потрапили на концерт **Zwyntar**. Цей гурт — не просто музичний проект, а справжнє культурне явище. Зловісне, театральне, але до болю рідне.

Zwyntar виник на зламі традицій і безумства. Це — голос українського фольклору, що вивернутий назовні, поміщений у світ кантрі-блюзу та освячений темною містикою. Музиканти самі визначають свій стиль як “**Ukrainian Dark Country**”, але за цим формулюванням криється цілий світ. Світ, де потойбіччя подає руку буденності, а смерть усміхається крізь зуби банджо.

Інструментальна алхімія

Гурт щоразу перетворює сцену на некрофольклорний обряд. Тут живе акустична гітара — як ритмічне серце. Електрогітара бринить так, ніби час сам тріскається в її звучанні. Банджо несе в собі тінь Дикого Заходу, але у вишиванці. Бас додає глибини, барабани — ритуальності, а клавішні створюють відчуття, ніби ви слухаєте псалом зі старовинної ікони. І так, **пральна дошка** — не жарт, а частина цього магічного антуражу.

Це не просто набір інструментів — це шаманський набір для виклику духів предків.

Голос, що проклинає і рятує

Центральна фігура гурту — **Дівуар**. Вона не співає — вона прорікає. Її вокал — це речитатив, що розриває час. Без прикрас, без солодкавого мелодизму — лише глибина, шорсткість і сила. Її інтонації нагадують народні співи, але перенесені на сцену театру смерті. І саме в цьому — їхній магнетизм.

Гармонія у темряві

Zwynthar грає у мінорі. Але це не просто “сумна” тональність — це знижена субдомінанта, зменшені акорди, темні модуляції, що наче підводять слухача до межі сну й забуття. Гармонія проста — як народна пісня, що бринить у снах бабусь. Та вона свідомо створює тривогу, як очікування вироку.

Ритм — маршовий. Двочасткові розміри наче ведуть слухача в останню путь. Це може бути і жалобна процесія, і містичний танець. Іноді темп сповільнюється — як подих перед стрибком у невідоме.

Темброве наповнення — розкішне у своїй похмурості. Це якби Чорнобиль і Техас зустрілись на шабаші.

Не довіряй смертним — музична літургія

Одна з найглибших композицій — **“Не довіряй смертним”**. Вона починається із басової лінії, що б'є в груди як серце перед розстрілом. Гітара розколює тишу дисонансами. Вокал Дівуар мовить застереження, яке стає лейтмотивом. Цей трек — замовляння, що очищає. Смертні тут — не тільки ті, хто помре. Це ті, хто зрадив свою душу. І гурт не пробачає їм цього.

Театр живих тіней

Zwyntar — це ще й **візуальна магія**. Їхні костюми, грим, світло — усе створює атмосферу, в якій ви забуваєте, що це концерт. Це — похід на шабаш. Їхній образ — гротескний, та водночас символічний. Вони не просто грають музику. Вони створюють ритуал. І кожен слухач — його учасник.

Фольклор, що воскрес

Гурт **Zwyntar** — це унікальний випадок, коли український фольклор не просто відроджується, а отримує нову форму: **темну, глибоку, постмодерну і до болю щиру**. Вони не бояться говорити про смерть, бо в ній — правда. Вони грають кантрі, але в їхніх акордах — Карпати. Вони дражнять і лякають, зачаровують і звільняють.

Zwyntar — це музика для тих, хто більше не боїться темряви. Бо саме в ній часто й народжується світло.

